

Sürgün 3

– H.Hüseyin · 07 Mart 2010

SÜRGÜN/3

I.

Kendimle hasbihallerdeyim nicedir
Düşüncelerim vurgun yemiş dimağımda, çözemiyorum
Gel dediğimde kendim geliyorum ancak
Git dediğimde giden yine benim
Bir kısır döngüye bağlanmış umutlarım

Sonsuz sürgünlerde, senden uzakta mai hüznler yaşıyorum

Sorgusuz sualsiz düşerdim peşine
Dar sokaklarda gördüğüm ışıklı her çıkışın
Yalancı yakamozlar vururdu gözlerime
Sonra karışırdı labirentler gibi geçtiğim her cadde
Ne ışık kararır ne yol biter ne de ben dururdum

Keskin bıçağın sırtından akseden ışıltı olurdu vurulmuşluğum

...

Ne yaparsan yap bundan sonra kanamaz yaralarım hiç bir vurgunla
Öylesine kayboldum ki afakanlarda kendimden geçme dem'inmdeyim

II.

Ben, gece ve gölgeler
Sessizce bekliyoruz sözleşmiş çocuklar gibi
Yağmuru dinliyoruz

Ellerimden günahlarım damlıyordu tövbe sonrası
Tutduğum dualarım arındırıyordu bedenimi
Ruhumun kasvet çökmüş sokaklarında
Her bir damlanın sesi yankılanıyordu

...

Yüređime çarpıyor kurşun gibi damlalar
İçim ağlarken dalga dalga
Oysa gözlerimde yağardı yağmurlarım önceleri
Ve kendi gözlerimde görürdüm gökkuşuğını
Sessizce düşerken renkler yüzüme

Sen hep mavi olurdun ben gri kalırdım gecelerimde

Heyhat zamansız kapandı tüm kapılar suratıma
Çıkışlarıma uçurumlar yollarıma mızraklar dikilmiş.
Sanki gürûh-u mekruh arasında sıkışmış gibiyim
Hasta-i bed renk korkularda suretim
Savrulmaktayım

Adım adım yaklaşmaktayım sensiz son'a doğru

III.

Bukağılar vuruluyor ayaklarıma çivili zincirlerden
Mil çekiliyor gözlerime kızgın uçlu demirlerden
Artık ağlayamıyorum.

Ve sevda...

Çıkaramadığım bir vuslattı içine düştüğüm sürgünlerden

Hüseyin AKOVALI